11/11/2019

Ο Άγιος Μηνάς που μαρτύρησε για την αγάπη του στο Χριστό

/ Βίοι Αγίων

Ο Μεγαλομάρτυρας και θαυματουργός Άγιος Μηνάς ανήκει στους πιο δημοφιλείς αγίους της Εκκλησίας μας. Γεννήθηκε το 245 μ.Χ. στο Νίκιο της Κάτω Αιγύπτου. Οι γονείς του Αγίου ήταν ειδωλολάτρες. Ο Μηνάς όμως, από εφηβική ηλικία, γνώρισε το Χριστό. Με θερμή πίστη και νεανικό ενθουσιασμό αγωνιζόταν να τηρεί τις εντολές του Θεού και να σφυρηλατήσει έναν άρτιο και υποδειγματικό χαρακτήρα.

Μεγαλώνοντας, επέλεξε να σταδιοδρομήσει στο Ρωμαϊκό στρατό, στο ιππικό τάγμα των Ρουταλικών, υπό την διοίκηση του Αργυρίσκου. Η έδρα της μονάδας του ήταν στο Κοτυάειον (σημερινή Κιουτάχεια) της Μικράς Ασίας. Εκεί ο Μηνάς διακρίθηκε και για την φρόνησή του αλλά και για το ανδρείο του φρόνημα και γι’ αυτό έχαιρε εκτιμήσεως στον κύκλο των στρατιωτικών.

Δυστυχώς όμως, τρεις αιώνες μετά την έλευση του Χριστού, ο κόσμος ακόμη δεν ήθελε να δεχθεί το λυτρωτικό μήνυμα της Αναστάσεως, παραμένοντας αυτάρεσκα, εγωιστικά και αυτοκαταστροφικά προσκολλημένος στη φθορά και το σκοτάδι. Οι αυτοκράτορες της Ρώμης άρχισαν και πάλι «πρός κέντρα λακτίζειν» (Πράξεις 26,14). Ο Διοκλητιανός και ο Μαξιμιανός διέταξαν διωγμό εναντίον των

χριστιανών, διωγμός ο οποίος κράτησε από το 303 έως το 311 μ.Χ. Έτσι, οι Ρωμαίοι στρατιώτες διατάχθηκαν να συλλαμβάνουν και να τυραννούν τους χριστιανούς προσπαθώντας να τους κάνουν να αλλαξοπιστήσουν. Αυτή ήταν και η πρώτη κρίσιμη στιγμή κατά την οποία ο Μηνάς κλήθηκε να επιλέξει ανάμεσα στην πίστη του και στις διαταγές των ανωτέρων του. Η πίστη του στον Χριστό νίκησε την κοσμική «σύνεση» και λογική.

Έτσι, ο Άγιος εγκατέλειψε το στρατό και διέφυγε σε κοντινό όρος για να ασκητέψει σε αυτό. Ήταν πραγματικός ασκητής. Αυστηρός στα ήθη και λιτός στη διατροφή του. Μάλιστα προσέλκυε κοντά του κι άλλους χριστιανούς στρατιώτες. Έτσι δημιούργησαν μια κοινοβιακή σκήτη, δηλαδή ασκητήρια, στο Πορσούκ-Νταγ, στους πρόποδες του οποίου ήταν κτισμένη η παλιά Κιουτάχεια. Εκεί, μακριά απ' τον κόσμο και κοντά στο Θεό, ο Μηνάς με τους λίγους χριστιανούς επιδόθηκαν στην πνευματική θεωρία, σε μια ζωή περισυλλογής, για να μελετήσουν και να καλλιεργήσουν τον εαυτό τους. Από κοινού προσεύχονταν, νήστευαν, μελετούσαν και έτσι ενίσχυαν την πίστη και την αγάπη τους προς τον Κύριο, διδάσκοντας τον χριστιανισμό και σε άλλους πιστούς.

Σε ηλικία 50 χρόνων ο μεγαλομάρτυρας Μηνάς, μετά από θεία αποκάλυψη ότι είχε φτάσει η ώρα του μαρτυρίου, κατέβηκε στην πόλη για να μαρτυρήσει την πίστη του στο Χριστό. Σε μια μέρα ειδωλολατρικού πανηγυριού, ανάμεσα σε πολλούς ειδωλολάτρες ο Άγιος Μηνάς ομολόγησε το Θεό ως τον ένα και αληθινό. Έτσι, οι ειδωλολάτρες τον συνέλαβαν και χτυπώντας τον, τον μετέφεραν στον Πύρρο, τον διοικητή της πόλης την εποχή εκείνη. Εκεί ο Άγιος με περίσσιο θάρρος αποκάλυψε την ταυτότητά του, καθώς και την πίστη του στην χριστιανοσύνη. Μετά την άρνηση του Αγίου για προδοσία στην Πίστη του στο Χριστό, ο διοικητής διέταξε να τον υποβάλουν σε φρικτά βασανιστήρια. Τον μαστίγωσαν σε τέτοιο βαθμό που αναγκάστηκαν να αλλάξουν τρεις φορές τις μαστιγωτές τους. Έπειτα, τον κρέμασαν και τον έγδαραν μέχρι που άρχισαν να φαίνονται τα εσωτερικά του όργανα. Σαν να μην έφθαναν αυτά, στη συνέχεια έτριψαν το καταπληγωμένο του σώμα με τρίχινο ύφασμα και στο τέλος τον έσερναν γυμνό και κατακρεουργημένο πάνω σε μεταλλικά αγκάθια. Ο Άγιος Μηνάς τα υπέμενε όλα αυτά με γενναιότητα και θάρρος εφαρμόζοντας το Ευαγγελικό «καί μή φοβηθῆτε ἀπό τῶν ἀποκτεννόντων τό σῶμα, τήν δέ ψυχήν μή δυναμένων ἀποκτείναι» (Ματθαίος 10,28). Τέλος, ο τύραννος διέταξε να αποκεφαλίσουν τον Άγιο. Ο αποκεφαλισμός έγινε στις 11 Νοεμβρίου στις αρχές του 4ου αι. μ.Χ. και οι τύραννοί του έπειτα άναψαν φωτιά και έκαψαν το σώμα του Αγίου.

Ό,τι κατάφεραν οι χριστιανοί να περισώσουν από την πυρά το μετέφεραν στην Αίγυπτο και το έθαψαν κοντά στη Μαρεώτιδα λίμνη, νοτιοδυτικά της

Αλεξάνδρειας. Στο σημείο εκείνο σταμάτησε, κατά την παράδοση, η καμήλα που μετέφερε τα λείψανα αρνούμενη πεισματικά να προχωρήσει. Έτσι, οι χριστιανοί κατάλαβαν ότι ήταν θέλημα Θεού να ενταφιασθούν εκεί τα λείψανα του Αγίου. Πολύ σύντομα ο τάφος του Άγιου Μηνά μετατράπηκε σε προσκυνηματικό και λατρευτικό κέντρο.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος, όταν ήταν Πατριάρχης Αλεξανδρείας ο Μέγας Αθανάσιος, ανήγειρε ναό πάνω στον τάφο του Αγίου. Σε λίγα χρόνια δημιουργήθηκε εκεί εκτεταμένο κτιριακό συγκρότημα το οποίο περιλάμβανε δύο ναούς, μοναστήρι, ξενώνες και άλλες εγκαταστάσεις.